

ON UMARŁ ZA NAS

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 29 października

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ap 13,8; Mt 17,22-23; Mk 9,30-32; J 19,1-30; Rz 6,23; 1 Kor 1,18-24.

TEKST PAMIĘCIOWY: „I jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak musi być wywyższony Syn Człowieczy, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (J 3,14-15).

Mówi się, że są tylko dwie pewne rzeczy na świecie — śmierć i podatki. Niezupełnie jest to prawdą. Niektórym ludziom udaje się uniknąć płacenia podatków, ale nikomu nie udało się oszukać śmierci. Można przedłużyć życie o pewną liczbę lat, ale w końcu śmierć nas i tak dopadnie. A skoro wiemy, że wszyscy ludzie, zarówno sprawiedliwi, jak i bezbożni, trafiają początkowo w to samo miejsce, to nasza nadzieja dotycząca zmartwychwstania jest dla nas wszystkim. Jak zauważył apostoł Paweł, bez tej nadziei nawet „ci, którzy zasnęli w Chrystusie, poginęli” (1 Kor 15,18), co byłoby dość dziwnym stwierdzeniem, gdyby ci, którzy zasnęli w Chrystusie, udawali się natychmiast po śmierci do nieba i tam żyli jako dusze w obecności Boga.

Tak więc zmartwychwstanie Chrystusa ma zasadnicze znaczenie dla naszej wiary, gdyż Jego zmartwychwstanie jest poręką naszego zmartwychwstania. Jednak zanim Chrystus zmartwychwstał, musiał umrzeć na krzyżu. Dlatego podczas męki w Getsemane, stojąc w obliczu zbliżającej się śmierci, powiedział:

— „Teraz dusza moja jest zatrwożona, i cóż powiem? Ojcze, wybaw mnie teraz od tej godziny? Przecież dlatego przyszedłem na tę godzinę” (J 12,27).

On przyszedł, aby umrzeć.

W tym tygodniu przyjrzymy się śmierci Chrystusa i jej znaczeniu w kontekście obietnicy życia wiecznego.

Przeczytaj Ap 13,8 BG; Dz 2,23; 1 P 1,19-20. Dlaczego Chrystus został nazwany *Barankiem zabitym od założenia świata*?

„I będę się jej kłaniać wszyscy mieszkający na ziemi, których imiona nie są napisane w księgach żywota Baranka zabitego od założenia świata” (Ap 13,8 BG). Musimy zrozumieć, co znaczy to, że Chrystus był *zabity od założenia świata*. Oczywiście należy to pojmować w przenośnym sensie (*Apokalipsa Jana* jest pełna symboli), gdyż Chrystus został rzeczywiście ukrzyżowany dopiero tysiące lat po stworzeniu świata. Te słowa znaczą to, że plan zbawienia został ułożony przed stworzeniem świata. Istotą tego planu jest śmierć Jezusa, Baranka Bożego, który na krzyżu oddał życie za nas.

Przeczytaj Tt 1,2. Czego werset ten uczy nas o czasie powstania planu zbawienia, którego centralnym elementem jest śmierć Chrystusa?

„Plan naszego odkupienia nie został powzięty jako potrzeba chwili i nie został ułożony po upadku Adama. (...). Stanowił rozwinięcie zasad, jakie od wieczności tworzyły podwalinę tronu Bożego”³³.

Ten plan został objawiony najpierw Adamowi i Ewie w Edenie (zob. Rdz 3,15.21), a następnie przejawiał się w krwawych ofiarach starotestamentowego systemu świątynnego. Gdy Bóg poddał próbie wiarę Abrahama, to dał patriarsze baranka jako ofiarę zamiast Izaaka (zob. Rdz 22,11-13). To zwierzę wyraźnie wskazuje na zastępczy charakter pojednawczej ofiary Chrystusa na krzyżu.

Tak więc w centrum planu zbawienia znajduje się zastępcza ofiara Jezusa symbolizowana przez wieki w ofiarach ze zwierząt. Były one zapowiedzią śmierci Jezusa, Baranka Bożego, „który gładzi grzech świata” (J 1,29).

Ofiary ze zwierząt były krwawe i z tego powodu przerażające. To prawda. Dlaczego ta makabryczność i krwawość znakomicie edukowały, ucząc nas o śmierci Chrystusa za nas oraz o straszliwej cenie grzechu?

³³ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 13.

Jak reagowali uczniowie na przepowiednie Jezusa dotyczące Jego męki i śmierci? Czego uczą nas ich reakcje o niebezpieczeństwie błędnego rozumienia *Pisma Świętego*?

Mt 16,21-23

.....

Mt 17,22-23; Mk 9,30-32; Łk 9,44-45

.....

Łk 18,31-34

.....

Jezus urodził się, by umrzeć, i żył, by umrzeć. Każdy Jego krok prowadził Go ku wielkiej pojednawczej ofierze na krzyżu Golgoty. Będąc w pełni świadomy swojej misji, nie pozwalał, by cokolwiek odводziło Go od niej. Rzeczywiście, „całe Jego życie było zapowiedzią Jego śmierci na krzyżu”³⁴.

W ostatnim roku swojej ziemskiej działalności Jezus coraz wyraźniej mówił swoim uczniom o swojej nadchodzącej śmierci. Jednak oni wydawali się niezdolni pojąć sens Jego zapowiedzi. Mając umysły wypełnione fałszywymi poglądami na dzieło Mesjasza, z pewnością nie spodziewali się, by miał On wkrótce umrzeć, i to na krzyżu. Krótko mówiąc, fałszywa teologia doprowadziła ich do niepotrzebnego rozczarowania i cierpienia.

W rozmowie z Nikodemem Jezus oświadczył:

— „I jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak musi być wywyższony Syn Człowieczy, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (J 3,14-15).

Natomiast w Cezarei Filipowej Jezus powiedział „uczniom swoim, że musi pójść do Jerozolimy, wiele wycierpieć od starszych arcykapłanów i uczonych w *Piśmie*, że musi być zabity i trzeciego dnia wzbudzony z martwych” (Mt 16,21). Przechodząc przez Galileę (zob. Mk 9,30-32) i podczas ostatniej podróży do Jerozolimy (zob. Łk 18,31-34), Jezus znowu opowiedział uczniom o swojej śmierci i swoim zmartwychwstaniu. Ponieważ nie chcieli tego usłyszeć, nie słuchali. Jakże łatwo przychodzi nam postępować w podobny sposób!

Wybrany lud Boży w większości miał błędne pojęcie o pierwszym przyjściu Mesjasza. Jakie fałszywe poglądy na temat powtórnego przyjścia Jezusa są obecnie popularne w świecie?

³⁴ Ellen G. White, *Fundamentals of Christian Education*, Nashville 1923, s. 382.

Przeczytaj J 19,1-30. Jakie ważne przesłanie dla nas jest zawarte w słowach Jezusa: „Wykonało się!” (J 19,30), wypowiedzianych na krzyżu?

Wreszcie nadeszła decydująca chwila dla Chrystusa, ludzkości i całego wszechświata. Zbawiciel toczył walkę z mocami ciemności w męczarniach. Przeszedł przez ciężki duchowy bój w ogrodzie Getsemane i przez niesprawiedliwy proces w drodze na Golgotę. Siły zła starały się Go pokonać. Gdy Jezus zawisł na krzyżu, najwyżsi kapłani, uczeni w *Piśmie* i starsi żydowscy szydzili z Niego:

— „Innych ratował, a siebie samego ratować nie może, jest królem izraelskim, niech teraz zstąpi z krzyża; a uwierzymy w niego” (Mt 27,42).

Czy Chrystus mógł zejść z krzyża i uratować się? Tak, mógł to uczynić, ale dokonał innego wyboru. Jego bezwarunkowa miłość do ludzkości, w tym także owych szyderców, nie pozwoliła Mu poddać się i zrezygnować. „Szydercy ci byli jednymi z tych, za których umierał. Nie mógł zejść z krzyża ani uratować siebie, ale nie było tak dlatego, że trzymały Go tam gwoździe. Na krzyżu trzymała Go bowiem wola zbawienia ludzkości”³⁵.

Przez swoje cierpienie Chrystus pokonał królestwo szatana, choć to sam szatan pobudził ludzi do wydania i ukrzyżowania Jezusa (zob. J 6,70; 13,2.27). „W pewnym sensie, jak wynika z opisu ewangelistów, śmierć Jezusa była wynikiem ataku szatana, a jednocześnie dokonaniem Jezusa, przez które odniósł On zwycięstwo nad szatanem”³⁶.

Powiedziawszy na krzyżu: „Wykonało się!” (J 19,30), Chrystus wskazał nie tylko koniec swojej męki, ale ogłosił zwycięstwo w wielkim, wszechświatowym i historycznym boju przeciwko szatanowi i jego siłom zła. „Całe niebo triumfowało z powodu zwycięstwa Zbawiciela. Szatan poniósł klęskę i zrozumiał, że utracił swoje królestwo”³⁷.

Trudno pojąć ten niesamowity kontrast — przez swoje skrajne upokorzenie Syn Boży zwyciężył dla nas i dla dobra wszechświata, odnosząc największe i najwspanialsze zwycięstwo w dziejach.

Pomyśl, jak potwornym problemem jest grzech, skoro zadośćuczynienie zań wymagało śmierci Chrystusa. Czego powinno nas to uczyć o tym, jak bezużyteczne są nasze uczynki jako domniemane zasługi przed Bogiem? Co moglibyśmy zrobić, żeby dodać cokolwiek do tego, czego Chrystus dokonał dla nas? Przedstaw swoje przemyślenia podczas studium biblijnego.

³⁵ Alfred Plummer, *An Exegetical Commentary on the Gospel According to S. Matthew*, Londyn 1910, s. 397.

³⁶ George E. Ladd, *A Theology of the New Testament*, wyd. popr., Cambridge 1994, s. 192.

³⁷ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 560.

Przeczytaj J 3,14-18 i Rz 6,23. Czego według tych wersetów dokonał dla nas Chrystus przez swoją śmierć?

Gdy Jezus przybył nad rzekę Jordan, by przyjąć chrzest, Jan Chrzciciel rzekł: — „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata” (J 1,29).

To stwierdzenie było uznaniem Chrystusa jako zapowiadzanego Baranka Bożego, na którego wskazywały symbolicznie wszystkie prawdziwe starotestamentowe ofiary.

Jednak ofiary ze zwierząt nie mogą gładzić grzechów (zob. Hbr 10,4). Dawały one jedynie warunkowe przebaczenie zależne od skuteczności przyszłej ofiary Chrystusa na krzyżu. „Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości” (1 J 1,9).

Przeczytaj J 3,16-17. Jaką nadzieję możemy czerpać z tych wersetów, zwłaszcza gdy słusznie odczuwamy, że zasługujemy na potępienie za zło, które popełniliśmy?

Pomyśl, co to wszystko oznacza. Jezus, Stwórca Wszechświata (zob. J 1,1-3), złożył w ofierze samego siebie za nas, za nasze grzechy, abyśmy nie zostali potępieni za to, za co słusznie powinniśmy byli zostać potępieni. Taka jest wielka prawda dotycząca ewangelii.

Jezus oświadczył, że „tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał” (J 3,16), aby umarł za nas. Jednak nigdy nie powinniśmy zapominać, że Chrystus ofiarował samego siebie dobrowolnie za nas (zob. Hbr 9,14). Marcin Luter (1483-1546), reformator niemieckiego Kościoła, napisał o krzyżu jako „ołtarzu, na którym Chrystus, spalony ogniem nieskończonej miłości płonącej w Jego sercu, złożył swoje ciało i swoją krew jako żywą i świętą ofiarę swemu Ojcu wraz z żarliwym wstawiennictwem, głośnym wołaniem i gorącymi łzami gorliwości (zob. Hbr 5,7)”³⁸. Chrystus umarł raz za wszystkich (zob. Hbr 10,10) i „raz na zawsze” (Hbr 10,12), gdyż Jego ofiara jest wystarczająca dla wszystkich i nigdy nie traci swojej mocy.

Ale to jeszcze nie wszystko. „Gdyby tylko jedna dusza przyjęła ewangelię Jego łaski, to Chrystus, aby tę jedną duszę ratować, poświęciłby życie, zniósłby upokorzenie i pełną hańbę śmierci”³⁹.

Przeczytaj jeszcze raz J 3,16, zastępując słowa *świat* i *każdy* swoim imieniem. Jak możesz się uczyć chwila po chwili, zwłaszcza gdy jesteś kuszony do grzechu, przyjmować tę cudowną obietnicę jako przeznaczoną właśnie dla ciebie?

³⁸ *Luther's Works*, t. 13, St. Louis 1956, s. 319.

³⁹ Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, wyd. 5, Warszawa 1997, s. 86.

Przeczytaj 1 Kor 1,18-24. Co Paweł napisał o krzyżu i jak przeciwstawił go mądrości świata? Dlaczego także dzisiaj, gdy materializm (pogląd, według którego cała rzeczywistość jest tylko materialna, a zatem nie istnieje Bóg ani zjawiska nadprzyrodzone) zdominował mądrość świata, przesłanie krzyża jest tak bardzo ważne?

Krzyż Chrystusa stanowi centralną część historii zbawienia. „Wieczność nie zgłębi nigdy bezmiaru miłości objawionej na krzyżu Golgoty. Tam nieskończona miłość Chrystusa i nieograniczony egoizm szatana starły się ze sobą twarzą w twarz”⁴⁰.

Chrystus pokornie ofiarował siebie jako okup za ludzkość, zaś szatan egoistycznie udręczył Go cierpieniem i agonią. Chrystus nie umarł zwyczajną śmiercią, jaką umierają ludzie. Umarł drugą śmiercią, aby ci, którzy przyjmują Go, nie musieli doświadczyć tej śmierci osobiście.

Jeśli chodzi o znaczenie krzyża Chrystusa, to powinniśmy zapamiętać kilka najważniejszych rzeczy. Po pierwsze krzyż jest największym objawieniem sprawiedliwości Boga wobec grzechu (zob. Rz 3,21-26). Po drugie krzyż jest największym objawieniem miłości Boga do grzeszników (zob. Rz 5,8). Po trzecie krzyż jest największym źródłem mocy do rozerwania łańcuchów grzechu (zob. Rz 6,22-23; 1 Kor 1,17-24). Po czwarte krzyż jest jedyną nadzieją życia wiecznego dla nas (zob. Flp 3,9-11; J 3,14-16; 1 J 5,11-12). Po piąte krzyż jest jedynym zabezpieczeniem przed ewentualnym buntem w przyszłości w całym wszechświecie (zob. Ap 7,13-17; 22,3).

Żadna z tych ważnych prawd o krzyżu nie może zostać odkryta przez *mądrość świata*. Przeciwnie, tak wówczas, jak i dzisiaj, przesłanie krzyża jest *głupotą* dla mądrości świata, która najczęściej nie uznaje nawet najbardziej oczywistej prawdy, iż Stwórca istnieje (zob. Rz 1,18-20).

Greckie słowo przetłumaczone w 1. rozdziale *1. Listu do Koryntian* jako *głupota* oznacza *durnotę/kretynizm*. Tak więc głoszenie krzyża jest w oczach *mądrości świata* nie jakąś tam zwykłą głupotą. Mądrość świata nie jest w stanie rozpoznać Jezusa ani zbawienia, które On oferuje nam przez swoją zastępczą śmierć poniesioną za nas na krzyżu.

Jakąkolwiek wartość może posiadać *mądrość świata*, dlaczego nie wolno nam nigdy dopuszczać do tego, by przeciwdziałała ona temu, w co wierzymy o Jezusie, i nadziei danej nam „przez głupie zwiastowanie” (1 Kor 1,21)?

⁴⁰ Stephen N. Haskell, *The Cross and Its Shadow*, South Lancaster 1914, s. V.

DO DALSZEGO STUDIUM

„Widziałam, że całe niebo brało udział w sprawach naszego zbawienia. A my mielibyśmy przejść obok tego poświęcenia obojętnie? Postępować lekkomyślnie, jakby to nie było ważne, czy będziemy zbawieni, czy straceni? Czy wolno nam tę poniesioną dla nas ofiarę traktować lekko? Niektórzy tak postąpili i igrali z ofiarowaną im łaską, co ściągnęło niezadowolenie Boga. Duch Boży nie zawsze będzie się dawał zasmucać. Odstąpi, jeśli ten smutek przekroczy pewną granicę. Po tym wszystkim, czego Bóg dokonał dla zbawienia ludzi, jeżeli oni będą okazywać swoim życiem wzgardę miłosierdziu ofiarowanemu przez Jezusa, to udziałem ich stanie się śmierć. Drogo za to zapłacą. Będzie to śmierć straszliwa, ponieważ sami odczują agonię, jaką Chrystus przeżywał na krzyżu dla ich odkupienia, którym oni wzgardzili. Wtedy zrozumieją, co utracili i czego się wyrzekli. Stracili życie wieczne i nieśmiertelne dziedzictwo. Wielka ofiara na Golgocie ukazuje wartość dusz, dla których została złożona. Gdy drogocenna dusza raz zginie, jest już stracona na zawsze”⁴¹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. W Hbr 10,4 czytamy: „Jest bowiem rzeczą niemożliwą, aby krew wołów i kozłów mogła gładzić grzechy”. Zatem jak byli zbawieni ludzie w czasach starotestamentowych? Jak analogia związana z kartą kredytową, przy pomocy której można dokonywać płatności, ale którą później trzeba spłacić, pomaga nam lepiej zrozumieć tę kwestię?

2. Przeczytaj 2 Kor 5,18-21. Skoro Chrystus umarł za grzechy całej ludzkości, dlaczego nie wszyscy będą zbawieni? Dlaczego osobisty wybór odgrywa tutaj rolę w określeniu tego, kto będzie zbawiony przez krzyż Chrystusa, a kto zginie wbrew wielkiej ofierze złożonej za niego?

3. Jakie nauki związane z *mądrością tego świata* są głupstwem dla Boga? Co myśleć o poglądzie, że niesamowity projekt i piękno świata są dziełem przypadku? A co z poglądem, że wszystko powstało z niczego i bez racjonalnej przyczyny? Jakie podobnie absurdalne poglądy związane z *mądrością tego świata* możesz wskazać?

4. Zastanów się nad ostatnim pytaniem z wtorkowej części lekcji. Dlaczego ofiara Chrystusa złożona na krzyżu czyni pogląd o zbawieniu z uczynków tak daremnym, błędnym i sprzecznym z prawdziwym planem zbawienia?

⁴¹ Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. 1, Mountain View–Omaha–Portland 1948, s. 124. Przeczytaj także rozdział *Getsemane* oraz *Golgota*, w: taż, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 507-514.548-559; środek rozdziału *Wolność od poczucia winy*, w: taż, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. 3, Warszawa 2011, s. 26.